

Acc. No = 4490

نوشتر بود این قصه بهرام و گل اندام
بس تازه تر این قصه بهرام و گل اندام

کتابِ هذا

مستحق به

قصه بهرام و گل اندام

من تصنیف مولوی صدیق الله صاحب کشمیری

حسب فوائده

قاروق ایند کو تا حیران کُنت

پوری کدل سرنگه کشید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پس از حمد خداوند آسمانی
چو خاتم المرسلین حضرت محمد
ستون قصر دین اندر چایادش
ابوبکر و عمر عثمان بنام اند
تمن ساد دل و جانم فدا باد

دوان چهره از دل و جان این گواهی
درد و حق بر دوش یاد بے حد
چو عرش از رفتن خاکش
علی مرتضی شیر خداوند
سرم خاک راه مصطفی باد

دربین قصه بهرام و سر پای کل اندام و عاشق شدن بهرام بروی

سختان کهن مانند بلی
شهر دوم شاه نامور آسو
دس تس عبت عدل و سخاوت
بحکم آن که ملک و مال و شاد
بشام و صبح با صد عجز و زاری
بسکینان دتن نعم دولت و مال
بغال فرح و فرزند چو حمید
سپاه خوشحال گو آن شاه تاحی
اندش داد و خوش سپن شاه
پدر چون شیر طالع دید فرزند
دیک دایه چون تاجدار ساله
دلش خوشش سپن زان سر و آواز
پرنست علم ایلمن و دهنی تمام
دوازده ساله اندر بسواقی

سراید اینچنین افانده
سپاه خوش و سپاه کسرا و اگر آسو
فقیر مند سپاه آسو محبت
سپاه آسو و لیکن کنه نه اولاد
منکن فرزند از دگاه یاری
بچندین نذر قریب بعد چل سال
تولد شد بصورت چو خوش شید
و چون طالع به فرزند گرامی
سپن غمگین بد اندیشان بدخواه
کرن تس ناد بهرام هنر مند
بگفتن طوطی و نقتن غز و اله
بمکتب خانه سوادن پیش استاد
نوی مشهور گو از دوم تا شام
سپن بے مثل کاغذ آسو سته ثانی

به تیر اندازی و هم نیزه بازی
 یکشتی هم کسے ثانی بنودش
 سپین مشهور در جنگ و گزازی
 دودیه که او پیش شاه کشت
 کردن غم عرض ماس دست بسته
 عرض چهوم در بیان نیرو پا
 دشت شاهن اجات گزده به نجیر
 لیک بد دستگ به خصم بد کیش
 شهر شاهن چنین پند اگر احمی
 هتن دخت پکن گو اند شاه
 دله کیا اسو مرد کاد زاری
 بجان کی اک سها د پوهک بامون
 سو دشت شاه تراده و خودا شفر
 سوی بهرام آمد شیر عزان
 شهر شاهن هتن نام خردا یاد
 بجدی از مکر بکشتاد مخبر
 امیروته و دیر و کرد شاه پاش
 تلوذت شاه کشتو گوسطاه خوش
 بد گیر و د بهرام بهر نگیر
 تن تنه پکن گو سوی مبدان
 به نندی لایوش تیراه دست پیو
 سو مالت او فیرت از سر کوه

دلت بر سپه روانان سرفرازی
 که ثانی در ستمدانی بنودش
 دس تس پیده گو عشق مجازی
 بخد مت دود استاده چو چاکر
 بو چهوس بساید گو مت دل شکسته
 میان جنگستان فیره لاری
 و لکین عاجزان را باشد دستگیر
 بهک پد کرده تس نیکی ز حد پیش
 کردن اندم غیر زنده گرامی
 سنت س مرد جنگی بن همراه
 بوقت جنگ چون شیر شکادی
 بهیکل گاویشی بلکه افزون
 پیکشتی پکن گو تس بر ایر
 به نندی بر سرش تراون من پان
 گرفتس سر پین کاه در افتاد
 دشت تس سر پین الد اکبر
 چشم بد همیشه در امان پایش
 دزن هتود شمنو چون خود دالتش
 چو شیر تند پاوان اسو نجیر
 و چهون هر تاه بستی گوس لادان
 د کاه دوزت نه آخر مخفر گو
 قدم کزده بکته گو تامت دست دده

کُن تمه جابه دودا دود ناود
 صبح یام آوت کتھو آفتابه
 بدینسان تابکفته بکین آسو
 بهشتم روز گو گو کس کس تن
 بکین گو کت بهت بجدی دکت تن اند
 دکت بهت آسوت تن پٹ قش دیبا
 شهنشه دیش و نوی گو گرفتار
 قدم کنه یکه و چون نخسته دیور
 تدیوت شاه کشور گو سٹھا توش
 نش کس گو کت راه کرک یا هم
 بو چوس بهرام فرد تدهشه دوم
 دپوس تخم بد چو تا من جهها کرد
 بود شهر مرا شتاد و یک سال
 گزبان آسوس یے سو وایه رجا
 و چچم نس دخت سیر پاکیزه گو هر
 چچم شانی تهنزن آفتا یا ه
 دو گیسو تیس بعینه کاله شهرها
 دوا بروش مکانه بهر خجیر
 سیه چشمه چیه زن خاسه پیرازوش
 چچم سنرست خنجر زح زه چس کل
 دش چل حال تهنسند یام دپو هم
 لب لعلش چیه زن یا قوت کانی

تمامی شب بکین آسو همچو شبگرد
 شکار ادا کر بزن کس کس به
 نه دودا دودا اند شب بکین آسو
 وچون اک کنه بدها تن پٹ مسلس
 وچون فرشته عجب ازنگ مرمر
 بهت اک ناز نینس تاه خوب دیبا
 و دن آسوت ناله دیون کر لین یا
 بهت تن پٹ پک پیری پیرازوش
 دزن ستود دشمنو چون عود آتش
 دپوس تخم بد تده کت سیر حایه آهم
 تده و تخم کیه کران چچم اندین یوم
 راستادان عالم چچم کنوی فرد
 سٹها آسم خزانه دولت و مال
 بشهر چین وچوم اک پادشاه
 غلط گفتیم که همچون هر روز
 تنه بهت ناز تراسن کلا یا ه
 کران تخم خسته جان کشته یکبار
 دشرگان هر کس داتیرند بیر
 یخ زه میبره از جان دل و هوش
 چچم صاحب دل و ان جان همچو بلبل
 عجائب زن دوس منتر شام دیو هم
 بهو سنج منتر چاه آب زندگانی

ننه ما بچی د پان تنه حوس کوثر
 چه تنه سنده نده نل زن محنه ماله
 چه تنه سنده سینه زن آئینه تابان
 دو باز و صاف تر از عین کا فو
 دزل خم زن چه برگ لاله در باغ
 چه تنه سنده نافه خوشبو تر زاد فر
 چه و گیتی به پرتو دسربسته لیکن
 حرم گنجین تل زه نهم از سیم ساده
 زه گهوتر سنده سفید از نقره حرم
 لراه پس تنه بلورک تنه چه دیوار
 ننده رخ دلش و نوی گوسن بهوش
 گرم مره خراج ساری دی دولت مال
 گرم بیت گنبد ساند نو کسل
 دین مدت و چه مننه کانه انان
 تریوزن شانه زاده گوی بهوش
 ستون نصرت بدست اولادان
 گمان همچون هلال از شوق آن ماه
 پس از یک مره سجای و آلود باغ
 لراه در باغ دین خوب و خوشتر
 سها خوش گو گری بچه و نهو چتر
 دس تنه گو گنبد سنده اسم این باغ
 گیس کر یکماه و نه تنه دل ای مهرور

بشیرینی مدد تنه چو شکر
 ذقن سیه زبانش برگ لاله
 چو لاله تازه تر بروی دولتستان
 روپه سنده دست چهس لاله علی لاله
 نوی ستودست چه لاله برگ حکر داغ
 بترید نافه چهس لفته مدد
 چه و غنچه خوش ز بیل بسته لیکن
 همه فتو زن چه تنه سنده استاده
 گل اندام است نام او گل اندام
 چه خلقن بیت رت لاله دیدار
 شراب عشق روی او گرم تو شش
 تنه صورت گرم از اهل تمثال
 و چه تنه صورت گل به چه بیل
 مگر و چه تنه ده دایم در امان مان
 شش تنه حسی و تنه دس بهوش
 پیکان اسود و زو شب معشوق گاران
 پیکان اسود و زو شب نایت ماه
 و دان اسود نام سینه و درک داغ
 لریه تنه باک نخته به پرتو گوهر
 میان باغ مینا داف تراوان
 که از شکش ارم دایم حکر داغ
 تریوزن شاه بهرامن قرن سر

وچهن اک ناز نينه سهر بر دوش
 نه دليست شاهزاده گوسهها خوش
 تنر چهي ددي کرک يم آفریده
 دپوس تم توره فیرت لا جو انا
 سوچهوی شاه نشنه دیوان هم جن
 بنه نمز که باش سرو آس
 مبادان کهان بیت دانه صیفور
 نه بوزت کر تبسم شاهزادان
 و تهت زج دایه نامت دانه صیفور
 نه بوزت آولان دیوشماش
 دپوس شاه نشنه چپوس بلور
 شهنش و نهو بجدی لاییش تهفت
 کلس سیتی بخوادی کر نه استنه
 نه بندی آولان دیوشماش
 به بوزت پانه گو صیفور لادن
 دیون شاه نشنهس الحیر و گتاخ
 کدن شمشیر لاین سوی بهرام
 شهنشاهت بیرون الله اکبر
 کدن شمشیر مارک خصم میاستور
 زه روزیت نصیبت مال شهرباد
 قرون سرتنه وچهن جو راه سمن تن
 دپوس شاهن زه کسه چوک پر خدر یا

اتهس کت خوان بهت دپوس کن نوش
 کهمین لغمت پر دهن تن ای پریوش
 لدم کم چپوس بوتک نند دخرید ه
 چپو صیفورک به باغ خوش مسکانه
 برادر پانته چپوس به شک تیوی بن
 نری لغمت نه دپوتی گر ه انا بیخی
 لصد خوادی کر ای از بوس تان دود
 دپوس تم دایه دل چپوی دکن آدن
 دیون یان چپویت باغش اندر دور
 دین تن دل و تهت ای سر و قلاش
 نه بوزت آولان دیوشماش
 زمرکب سرتگون آن سو د کاهف
 سین تم بای نمز سند دل شکسته
 دیون شاهس کر ی ریزه چو خشنی ش
 بقهر و ششم دن بهرام مارن
 برای مرد به شک زه بنو آس
 سین رد و ضرب آن ملعون ناکام
 انون بستنه کرن همچو پیراد
 کیس کر بکهاه لبه خوب و دلا فروز
 هون چپوک شهنش از د شمتی داد
 یسکان آس و شنه و شنه پونته تهرن
 به چپوس شمشیر صیفور و شماش

ست دانی بمن نشه بد خط آو
 دپوش شاه نشین اے خود پیکر
 بهت اسوس بود عین گلزار
 خط بخشک زده و نغم ای پریناد
 تکرار سوی دوم اسوس دان رود
 دپوش شاه من به خشک و نغم کین
 تیر بوزت یای بهت صیفور شاه گو
 ز دست چاکران بدوی خط آو
 کروون عهد با شاه چپ انداد
 گزهی بد یاد شاه داد گستر
 به پیشانی غلامی هند کرد داغ
 و چین گلهای تازه میوه بسیار
 میان حوض شکل شیر کرد ده
 عجب یک فرش زیب تحت زین
 شهنشهر بوی طفت پت بادل شاد
 دماه دوزت نبر کن دواوشانش
 اندر دانگ به دپوشک شاهزادان
 کرک نغمه سین بهرام پر نوش
 شرابا به چیت سین بهرام پر نوش
 منتن زخمت پس از هفته ز صیفور
 کرک زخمت امیرن و رای ساری
 منتن زخمت لمن نه کنه فرصت

مهر بانی کرک بیولاه دوت تھاو
 بو چپوس مقدار چانوی بلکه چاکر
 کرک خواش من کن از بهر آنداد
 کجا بودی چوشتا هم بند سیداد
 کران اسوی نصیحت شاه فیروز
 اجازت دم بو چپوس عازم سوی چین
 هر ناز و دیده خون شاهن پرت پیو
 مهر بانی شباه کرتها نغ و
 دیو نه کینسه و ن لمن بعد آنداد
 پت لاد و برهنه پا چو چاکر
 تیر بوزت شاهزاده تاد و داغ
 منتن حوضها و جوی سرشار
 چو زن آب سرد و دیر کرد ده
 حیرت بر تخت شکل با دوشا من
 ستاده دود صیفور و پریناد
 امیر امت چهره ساری یانی و تاش
 سمت ساری منت نس پیر پادان
 زشتادی گوشه نشسته از سر مویش
 کرک تا هفته مجلس باله و نوش
 کرد زخمت امیرن بهرام گزشتن دور
 شهنشهر منتن پیر سوی باری
 دپوش خیمو چهره اسراستی ده زیبت

چھو عرضہ اک دیوید آسہ فرمان
 چھو دیواہ اک مہیان چاہہ الکر
 دیوان خلقن اندا اس چہستہ پوشن
 نہ بوزت گو تن تہہا شہنشاہ
 دیا دیوہن نہایت و عجیب ماند
 کہ ہست این دیواند خواب سہست
 نہ بوزت و ہوتہ مرکب شہزادہ
 دچھون چاہاہ عجیب تہہ سہماہ سن
 مکندی از مکرکشتاد تا گاہ
 و چھون گاشاہ بسوی چہپ فرود
 نشنس نازنیاہ مازہ بچتر
 سو دیشیت پردہن شہزادہ افتاد
 دیوس تمہ تودہ فیرت ہا چو ا نہ
 بوزن منس سردارہ سز کو
 مہ چھوی ناو روح افزاوارکن وار
 نہ بوزت کو شہنشاہ گو دل شکستہ
 لیضرب نیزہ و تھونہ دیوید کاہ
 کتیاہ اک بدلو حین لاین بہ بہرام
 توی پتہ تھد دھت لاین دو یارہ
 خدائی پاک شاہن یا د سنون
 پری پیکر نہ دیشیت آہ لاران
 ژن نس سر پرن الحمد للہ

دیوک شاہن دینو بہتر سہماہ حبان
 چھوتہ کند ناو افزا رخ بد اختر
 سو بدوی مارہ ہن نہ خلق تو شن
 بکن گو وائو د نہ دیک ان شاہ
 ازان د ویداد صیفورن سخن داند
 بہ دہ دود و غمش بالیقن است
 کرن چاہس اند و سونک ارادہ
 گلکس پٹ اک دختاہ تازہ دیوہن
 گندن نت سیت و تھواندن چاہ
 شو نگت بر تخت دیوہن دیو بدخوی
 و دان نہ نالہ دیوان ہوشہ و بچتر
 پرتہن نس کز کجائی ای پریراد
 سہماہ مشکل چھو مہیا لوی داستانہ
 سو الحمد رفت از ملک خودم دور
 بدست دیو بلعون چہس گرفتار
 کرن دیوس بہ نیزہ پای خستہ
 بیرون اللہ اکبر گو سویدار
 سہین د و ضرب سنگ دیو تا کام
 سہین د گو دس نس خارہ خارہ
 گندن شمشیر لاین نس مکر شاہن
 کرن میوٹھاہ نس نس حختہ لاران
 بست دی و خوشی کھتو از بن چاہ

تن داد دست چپ تن دیوه ندر
 سین خوشحال دلشیت ساجن تمام
 دپوک شهن چو دچو مال بسیار
 دپوک شهن مریدی آسہ کا ماہ
 بجلدی گو یکن شهنش حسن پیش
 دپون بد آسہ کا ماہ شہر یاس
 بمواس مست پاھن نہت بستہ
 پتہ ڈانڈان چینیہ جہ سوئی و تہ گو
 یکن گو داتو دے یاسے مجاز س
 دپوک شهن تہ کس چوک ای پرتہ لود
 دپوس سودا گرن از بہ تہ خوشحال
 دپوک تم چھو منہ حاجت نہ کدک تاو
 سو دلشیت ہانتہ تل فریاد و تالہ
 تلوک فریاد و خوشنراوہ بہرام
 کرن حرکت نہ پڑے لگو بہا تہ
 شهنشاہن پرن اللہ تلون تیر
 شکادی شهنشکس و تھ شہ بہرام
 سمیت ساد و کرک تن مہربانی
 جہاز س شهنشادی اس تن تن اس
 ترہ دت بلہ گے اد اکنت از جہازہ
 شهنشاہن بجلدی کر گرس زین
 دپون د شہر چین لگت سٹھا جنگ

بد لک کف شهن دلدار دلسر
 دتک یوسہ بدست شہ بہرام
 کد و تہ یو گتہ از بہر دلدار
 دپو تہ کس اتھ سو تہ و پیا ماہ
 دتن کتھ موی شهنش از سر خوشیش
 یو اندہ تہ تہن اک موی نادس
 کہ و حاجت دوات شهنش تہ
 نہتہ مایا دلدار س پتہ گو
 وچہن یا زار کان دتھت جہاز س
 یو چھوس سودا گراہ پیمت تہ چیم تہ
 ترو یا مت د موی سترت سٹھا مال
 یکن گے اک شنگاہ ناہاں آو
 سین کنون شهنش اس حوالہ
 دتن تیراہ شهنشکس ایہہ کدن تمام
 تلون سترتہ دور یا ہی محبازہ
 بیس ایہہ لالوسن تہ کد نہ نجیر
 کرن ٹکرہ شهنشکس کرکھ آرام
 علام ز خریدہ اس مہربانی
 دتدان تن شهنشادکن جہان دتن اس
 خلاصی لیکھ دی یاسے محبازہ
 یکان گو وقت دیکر و اتو د چین
 بجای ر و داتس اسو د لتنگ

پند و پند و نم خا ندان حال احوال
 پندوی و نم جو انه کیا نه چو می تا و
 و پوس نم نمته آبی اے اهل خا نه
 و پوس نم خاندان واره کن واره
 نمس پط گے سٹھا شہزادہ مدوش
 چھو نوک شہزادان شود تلمت
 نہ بوزت گو سو اندہ علم گرفتار
 سمت بتدی ساری و الو شمش
 و پوس شہن شہن بنین کرد و جنگ
 نہ بوزت گی لپکانی نم و پوس ساری
 کرک کشته بمه شکر تلوک شود
 نہ بوزت گو سٹھا شہزادہ مسرور
 یو بہرام فلک حمیل ملک ست
 قلایس پط تھون نیز سالدت دود
 سوزت فل شہزادہ چین و چھو سو تلامہ
 سپن و فغفور چین خوش حال و نر نم
 و ز پشوش شہزادان لاگو سیتاس
 کرک تن خاندان گر و حوالہ
 طکانی گو سوئی کوئی گل اندام
 تمی و وہہ و دایہ گل اندام بر طاق
 شہن شہر نام تن کن و نظر گو
 گل اندام نظر کر سوی بہرام

چھو دوس کن گمت شود پند است مال
 ڈہ سینتن استناد اب الو ما و
 مرہ و نم بمه جنگ و است تانہ
 چھو کو راہ شہزادہ چین و پوس گمت
 پند بی تن تھون نہ کبیتہ کن گوش
 انش مٹو قہ سنری مایہ و ملوت
 تمواندہ شہن کن سوی و د تار
 بہ پیش پادشاه چون شیر طباش
 مرہ شہزادہ سر شہزادہ و جنگ
 دژک شہن کن کرہس فراری
 ڈٹت انوک سر شہزادہ عوہ
 لکھون نامہ بیت ام شہزادہ فغفور
 و تحس و شہن شہن بنین ڈہ نم کھت
 کرک و نہت چین گے شاد و مسرور
 سپن حیران ساری خاص و تلامہ
 پند و نم خاندان خداین ستر کر نم
 و پند و نم ملون نم سو د تہ ساس
 و دن گو داغ دل بہت پچو لالہ
 پند و نم بیوت تبت از صبح تا شام
 سمت ساری کن اس شتاق
 و ست پند و شہر و نوئی بخیر گو
 کرک نمندہ خیلان چھو س دس تمام

د ماه د وخت شمع زن تايه د بار
 شهنش حاله اكه تاله د پوان
 بكن د پچين كنيزه اك د وون وون
 نهون سوي خوان لغمت پيش بهرام
 به لغمت مراحم از مانه آيا د
 فقيرن فقره كنه تل ته كدن واج
 ذه كياه چھوي نادر د پش جهوم ديت
 پكان كيه خوان بهت پيش گل اندام
 پند نهون دايه كنه انت پزوي دن
 مند پو شاه وچيم كنه جهومنه معلوم
 چھوبت كرا نكس بهر بيجر خزانه
 ذه كره فیرت ته پند هتس كنه كجائي
 جو ابا انت پوزت دايه دولت
 سه يامت وانه پيش شاه بهرام
 كران كياه چھوك نيت پزوي دن فقير و
 كوه بايت دوان چھوك تاله قرياد
 چھوكه محتاج بخشه لعل وگوهر
 كرت از د وون از دست دشمن
 كرن كياه چھوك بهر ن حخته شنب دود
 ته پوزت شاهزادن آه تراون
 د پوس مال منري بيان كت پوز
 تسندي دار جهوم كومت سنت مه

سياه شهنش پش پش گي گرفتار
 بهت نت دود اندا سوريوان
 اخس كت خوان لغمت ايه نس كن
 فقير و كوه دكا كره بر گل اندام
 برائے وقع چشم ان پرياد
 نهون خالص اندا د پوس من واج
 فقيرس كوه دس پوزت خجبت
 وچين و امياه عجب از فقره خام
 د پوس تمه خوي بهت اندا فقيرن
 بو چيس زانن سو چھوي بهر كنه روم
 سو چھوي ش نشنه از روي كمانه
 كران كياه چھوك بهر ن اش از چراني
 پكان كيه پيش شاه نيك سيرت
 ذه نش آيس بوان پيش گل اندام
 كره هي كياه كياه جهوم د غم اسير و
 غماه بد چھوي فقير وون كرت شاد
 چھوكه از دست دشمن خوا د اتر
 فقير و كياه ذه چھو حاجت پزوي دن
 چھوكه د پوانه و تھو ذل بيان كت پوز
 زاه خويش داي چاك واون
 بو چيس دومت نادر يار هالو
 قلندانه نادر كاغذ دمت مه

به دولت آیه دولت تبه لایه تبه لایه
 ستن تس نش شهنشاهن قلمر تن
 اول تام خدای پاک گاردن

اتن تبه لایه دولت قلمداناه تبه لایه
 لکھون نامہ لیسوی گل جو بلبل
 لکھون نت پچھہ بعینہ مخنہ لادن

نامہ نوشتن بہرام بن گل اندام

الائے سیمتن نامت گل اندام
 تہ چھوینہ کنخہ تہ میاوی حال معلوم
 خبر کیا چھی لکھن چھوس کیا بنت ام
 لکھوس میاوی تہا ماہ دست بستہ
 بوزلفن چان کرمت چھوس گرفتار
 دلو محشوقہ میاوی عادی بنہ
 دوان چھوس بھیجو بلبل تہ زار
 تہ چھیک نمخرو خس لے حجت
 لکھوس بوزالہ چپائے زلف و حال
 دتون نامہ حوالہ نس کرن تام
 گل اندامے بشادی سبنہ دارن

مہ درد عشق دوی تو دس ام
 لکھوس شہزادہ شہنشاہ دوم
 لکھانی عشقہ ستین گوس گمانم
 ز عشق تو گمت چھوس دل شکستہ
 لکھوس دیوانہ تہی پت کوحہ یازار
 کوہ دالت مر عشقہ تہ تادہ سبنہ
 دیوان چھوس یارہ کو لکھوس دیوان عار
 مہ راوم یادتن دودہ ساری تہ پت
 مہ تیو تھم حبان و دل کر می حوالہ
 لکھان گنہ نامہ بہت پیش گل اندام
 برتون نامہ اچھو کن خون لادن

جواب نامہ نوشتن گل اندام بہرام

اتن نامہ لکھون تام خداوند
 تہ بیدوی چھوکن تہ زدن تہ دوم
 و نک نامت لکھوس نہ متن رام
 دوی سبنہ تہ بیدوی عشقہ تادہ
 تہ کھو تان کو نہ چھوکن از تیر و شیر
 تہ چھو بنا بوزمت زارہ لاجوانہ

کوہ بابت فقیر و گوک در بستہ
 تہ ہی کیناہ بہت حیران دین لوم
 کوہ بابت حیا لہ چھوی دس حرام
 لکھوس زان گتھک بیت حنہ مارہ
 گن گن کپاہ ترک پالش گتھک دور
 فقیراہ اسواندر اصفہانہ

بدخت پادشاه گوشت گزفتا
 مه و لومی مایه بیه جدیه و تخت تل
 و تخت تل زاه لبکته وصل مستوق
 و تخت تل و تخت حاصل گزهی لت
 و تن نامه و تن در دست دایه
 سو نامه یله تم شاه نشین
 گزن هی هی به کیه سینه چوس یو دیش
 لکھون کاغذ سوی دلبر و دایه

تلوک تس سرانوک سوی پیش دایه
 چھو کھے شهراده پاش سوی دایه
 یک یروی زده آسوی گلنوک ووق
 چھو کھے شاه آسوی پاشی ک لیت
 بکن کیه و تو شاه شایه دایه
 زاده پادشاه واره دوش واره
 لوزالوس تاده پادشاه واره
 گزشت نرعم قلب سنگی دایه

جواب نامه نوشتن بهرام جانب گل اندام

الایه هر روز ماه دلبر
 دوان چھو سینه زده نش دعوی شای
 دوش پادشاه ایی عار میا نوی
 زده کھو شان کو نه پیک زاده عاشق
 دلا زاده چھو بیا بوزمت زاده
 کدن پر دوا آه جان گزایش
 گزهی ماسوی و تن تی چھوس یو زان
 مله نام زده تھا و چھو سینه کھه بیم
 زلین کین و لینه چانه بر تن
 و تن نامه بدست آن دلا رام

بو چھوس شهراده لیکن پیا نو چاکر
 زده تی بو تک دست مانند مایه
 یاب وصل دسته کر تاده میا نوی
 چھو میا نوی آه نش پاش پاش موافق
 جوانه آسوی عاشق دختر شاه
 گیس بر باد دولت از دعایش
 کتن کر واره گر کیه تم جواش
 دل و جان بت کله کر حه زده تسلیم
 کس خواه تیر لایم خواه و کر تن
 بکن کیه نامه بت پیش گل اندام

نامه نوشتن گل اندام بهرام و تنی دادن او را

سو نامه یله پیران یار دلا
 منگو ن کاغذ لکھون نامه به بهرام

زمنه روی رعم تس آوه در کار
 شهنشه چھو کته بدوی صبر کر نام

بخلق خاصه شاه بایده که تهر
 زده بدوی چپوک مهر پت گوهرت که قند
 گرم و ن عهدی نشه دونه نه دونه
 بغیر صبر نت کشفه چوپینه چپا ه
 بستی صبر کوهی چپوی سطاها جان
 کون دولت سونامه پت روا نه
 پرن نامه پین خوشحال بیا
 دین سوشاه دوم از بهرام
 گدن لشکر پوژا اندان کتو
 دپس تم بد سو چپو گوهرت سوی چین
 وزیراه خاصه این نام دستور
 امیراه بیت دولتش نام شیرنگ
 بشادی وات اندر شهر چین یام
 شهر چین و چپون بامت تهنه شو
 تن تهنه نبر کن در او شیرنگ
 ولت زنده بخش نم سو دولت
 نشتر و آتوش من پرده تادون
 خبر سخی و آت پر فغفور آن بوم
 پس آت و دپوش ای و لا و
 دپوش شاهین جتن تهنه شکره چهم
 کون تهنه شکره پانه شایش
 امیرین حال باون کباه چپو چپاره

کورت زادی سطره شاه شرمند که تهنه
 گیس بو چانه پوژا واده بیا
 مگر کوهن ان چپس از شاه فغفور
 اگر چه دونهی و دونه شقه تاده
 بو تهنیل کردن کاه شیطان
 پین شهنزاده دولیت شاه و مانه
 کران آتوانتظار وصل و لدا
 پین غمگین کشفه دپوشن نه بهرام
 پین نش شاه وات تانگهان پین
 نه بوزت گوهرنشه واده غمگین
 دپوش گره به پیش شاه فغفور
 بمده لشکر سوزن از بهرام سکر سنگ
 پین غمگین کشفه دپوشن بهرام
 دونه یک قصه شهنزاده عوف
 و چپون حیا به اکس شهنزاده دولتنگ
 و دان تهنه باده سخی مایه قلمت
 پین خوشحال تهنه حال باون
 لیک بهرام تهنه شکره دوم
 شاه عوف تاده ماسه شطرت
 شطرت آتوش سر شهنزاده شیم
 و نکامت کهنه سیری فاش
 گل اندامه بوز آتوش شقه تاده

امیر و عرض کرد پیش فخر
 کرکست شاهزادس مهر باقی
 تیر بوزت شاه چین گویش دختر
 دپوس نموده قیرت میانه یا به
 مرچپوم شاهزاده سید دل مجت
 سکه کت بوزت شهرنته گویشادی
 بدل شاهنشهرس تم سو ز پیغام
 کھیک لغت سین خوش حال ساری
 عجایب خلعت راه ولوش شاهزاد
 سین خوش حال ساری خاص تمام
 تهرن دانس سو بر سخت شهرانه
 سین بے تاب استی شهرنته شاه
 سین مدحوش از باب جو اتی
 در شهرهوار ناسفته بکف احس
 و بھون پور شاه خلاص از محنت خار
 در آن عشرت همه شب بود بهرام
 سحر که بادل خوش و بھوش شهرنته شاه
 کرن عن سلا کھتو بر سخت شاهای
 شه چین اسو خوش باد شاهزاده
 تن نامت اعبادت آ و بهرام
 طکان نس شاه روس و اتوا خیار
 تیر بوزت شاه قهیر بر و تھه لاری

حیره هزارس دلس نامت اندر دژ
 دونه وے اسهین فرزند چانی
 ون دویداد نس از پامی تا سر
 ز بهجرت چھم دلس گیمت کبایه
 قبول بدوی گرم بولاده نس پیت
 قرین تخم چین پاپیس مسادی
 سمے سانس حقایق خاص تمام
 پر وک حمد و ثناء با سومی باری
 سو خلعت خواب و بھت کیمت باد
 لغت کونین پانس گل اندام
 بخلوت کونین گو محله خانه
 کرن بسیار بوسه بر رخ ماه
 بمدحوشی سین گنج زهرانی
 کرک سوراخ نت از نوک الماس
 کرن نت پاره پاره بھو گھلند
 چو گل اندر کت او گل اندام
 سوئی دریا بکین گو کرنه عن سلا
 سین شهرهوار از مہ تا بمسای
 پس از یک ماه کرن گرهنگ اراده
 بشهر دوم بیت سین گل اندام
 شهرنته و اتو یا فخر و لدار
 ملاقاته کرک دوزت تیر ساری

بصد عزت دین شهراده ناله
 بخانه دات کی خوشحال با هم
 همیشه اسو خوش از صبح تا شام
 گه سادش کاس اسو نیران
 خوشی اسک کرک خوش زندگانی
 کرک نه کنه بخیر از عشق با دمی
 شفیع انومی پاک الهی عاشق
 دهم توفیق سویی عشق هر دم
 بلطف خوشیتن کز تخم سرفراز
 دلو صدیق اکنون کز یوی بس
 ز دنیا دهن زده چو یار دهن ذوق
 به دنیا چهل راه اک از فرازی
 زده که کامه نشی بیت نام روی
 اگر چه دمتن به استی زور
 نه چو یی بهرام زنده نه گل اندام
 تمامی قصه صدیقین بیان کرد

مطهر سختی از لوس ساری طاله
 سپین شهراده فارغ از همه غم
 بهت آسان دیش گل اندام
 گه اندک گلستان اسو فیران
 جوانی کامرانی شاد مانی
 تهرک نامر دین کاخ محبازی
 دهم مری پاشی کن دل موافق
 چو دادم عشق تو ده چو مینه کهنه غم
 تهرم با والدین استاد محنتان
 چو گه عاشق نه معشوقی نیزهی تن
 طمع نراوت لبک اده وصله معشوق
 لی نه کنه بیت منر پایداری
 سرت کو نراه پتو رحمت زده سودی
 پتو لکن کز صک اندرین گو
 سپین در گو را نره زده چو ک تاو
 به کنش راه بو دمت ساری طاله

که این ابیات از تالیخ این است
 بهراده و دود و هفتاد این است

هر قسم کی کتابین با رعایت اور سستی

صله کاجیه

فادوق این طر کو تا حیران کتب بهوری کدل سرنیک

